

Egérmentő Dani

- Brrr, micsoda hideg van! - mondta borzongva anya egy téli estén. - Jólesne egy forró kakaó. Ki szeretne hozzá sütit?

- Én! Én! - kiáltotta apa és Dani egyszerre.

Anya kiment a kamrába, és felsikoltott:

-Íííííí!

Apa és Dani felugrott:

- Mi van? Mi a baj?

Anya után szaladtak, és látták, hogy egy farkinca kandikál ki a kamrapolc alól.

- Á, ez csak egy egér! - legyintett Dani. Nem értette, mire ez a riadalom.

- Semmi keresnivalója a házamban! - jelentette ki anya. - Még a kolbászba is beleevett! Azonnal ki kell tennünk az egérfogót!

Apa átkarolta anyát, és bólintott:

- Rendben. Holnap reggel veszek egyet. Ez lesz az első dolgom!

- Jaj, ne! - kiáltott fel Dani elborzadva. - Kérlek szépen, apa, ne bántsátok szegény kisegeret!

- Sajnálom, Dani, de muszáj - mondta apa szigorúan. - Az egerek nagyon szaporák. Ha nem szabadulunk meg tőle, akkor hamarosan az egész házban nyüzsögnek majd az egerek.

Dani bánatosan kavargatta a kakaót. Most már a süti sem ízlett neki igazán.

- Lehet, hogy apának igaza van? - tűnődött magában. Nem tehetett róla: sajnálta az egérkét. Az állatnak nyilván fogalma sincs, hogy a kamrában tárolt ételeknek már van gazdája. Mi lenne, ha kiírná egy táblára: „Ne edd meg!” Nem jó... Az egerek sajnos nem tudnak olvasni. Vagy mi lenne, ha... Igen, ez az! Ez lesz a megoldás!

Daninak ragyogó ötlete támadt - de nem szabad elmondania senkinek! Boldog mosoly ömlött el az arcán.

Másnap apa két egérfogóval állított haza. Szalonnadarabkákat tett beléjük és kirakta őket a kamrába. Dani kérdően nézett Apára:

- Szerinted az egerek nappal is mászkálnak? Már most belemennek a csapdába a szalonnáért?

- Nem - válaszolta apa, - Szerintem megvárják, hogy besötétedjen.

Daninak aznap este valahogy állandóan a kamrában akadt dolga. Először almáért ment be, aztán Bobó kutya tápos zacskóját vitte be, később meg vadul sepregetni kezdett. Végül eljött a lefekvés ideje, mindenki ágyba bújt, anya és apa elaludt. Nagy csend lett a házban. Egyedül Dani feküdt ébren a szobájában. Tudta, hogy nincs veszteni való ideje.

Egy pillanat, és már osont is lábujjhegyen a kamra felé! Hú! Ez meleg helyzet volt! Szerencsére az egérfogókat még üresen találta.

Dani elővett egy zacskót.

- Remélem, az egerek jobban szeretik a sütit, mint a sós szalonnát - mondta magában, azzal hosszú morzsaösvényt szórt végig a kamrán, végig a folyosón... Majd résnyire nyitotta az ajtót... és a süti maradékát kint tette le a lábtörlőre. Hogy mit csinált ezután?

Felhúzta anya gyapjú zokniját, beburkolózott apa meleg télikabátjába, és odakucorodott a folyosó fala mellé. Most már csak annyi a dolga, hogy csendben várjon...

És akkor tényleg megtörtént! Az erős holdsütésben Dani megpillantott egy pici, hegyes, szimatoló orrocskát! A kiséger bajusza remegett az izgalomtól, ahogy egyik morzsát falta fel a másik után. Hú, de finom! Csak sajnós kevés... Vajon a szalonna laktatóbb lenne? Az egérke tétován megfordult... De aztán meglátta, hogy mekkora nagy sütemény várja a küszöbön! Iszkiri! Az egérke nekiiramodott, hogy megszerezze. De amint kint volt, Dani felpattant, és gyorsan becsukta az ajtót.

- Hurrá! Ügyes voltam! - ujjongott magában, miközben visszabújt a jó meleg ágyba. Jaj, de vajon a kiséger nem fog megfagyni odakint? Nem, dehogy - hiszen bármikor bemászhat Bobó házába vagy a szomszédos istállóba.

Dani boldogan aludt el.

- Fura - mondta pár nap múlva apa. - Két egérfogót is vettem, még sincs nyoma egérnek a kamrában. Hova a csudába tűnhetett?

- Fogalmam sincs! - vágta rá Dani, azzal megfordult és kiment - Bobó házához igyekezett. Egy kis darab sajtot vett ki a zsebéből, és letette a kutyaház mögött a hóba.